

Τιμάται Λεπτῶν 10

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τιμάται Λεπτῶν 10

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

Ἐν Ἀθήναις, 18 Ἀπριλίου 1893.

ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘ. 57

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8.—
Ταῖς ἐπαρχίαις » 8.50
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 15.—
Ἐν Ῥωσσίᾳ ρούβλ. 6.—

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΑΙΣΑΡΙΝΗ, διήγημα Ἀλεξάνδρου Δουμά (υἱοῦ). —
Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΡΟΙΣΟΣ, μυθιστορία Καρόλου Μερουβέλ.
— ΚΟΜΗΣΣΑ ΔΕΛΑΣΣΕΡ, μυθιστορία Αἰμυλίου Ρισβούργ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ ΑΡΙΘ. 10

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας « Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν ΕΚΛΕΚΤῶΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤῶΝ, εἰς Ἀθήνας », διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, γραμματοσήμων, χαρτονομισμάτων, τοκομεριδίων, συναλλαγμάτων κτλ. κτλ.

Ἐπειδὴ παρὰ πολλῶν διεδικάσθησαν ἡμῖν παράπονα διὰ τὴν ἐντελῆ ἀποτυχίαν τῶν εἰκόνων μας — καὶ τοῦτο διότι προετιμήσαμεν νὰ ὑποστηρίξωμεν ἐντοπικοὺς ξυλογράφους — ἀναγκασόμεθα νὰ διακόψωμεν τὴν δημοσίευσιν αὐτῶν, μέχρις οὗ συνεννοηθῶμεν μετὰ τοῦ πρώην ἐν Παρισίοις ἀνταποκριτοῦ μας, πρὸς ἀποστολὴν τῶν εἰκόνων, ὡς καὶ πρότερον ἐπράττομεν. — Αἰτούμεν διὰ τοῦτο συγγνώμην παρὰ τῶν κκ. Συνδρομητῶν μας.

ΚΑΙΣΑΡΙΝΗ

Διήγημα ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΔΟΥΜΑ (υἱοῦ).

[Συνέχεια]

Β'

Ὁ Ἐρρίκος Δερμενὸν ἠκολούθησε τὴν ὁδόν, ἣτις ἔφερον εἰς τὴν πόλιν Σ. . . Μετὰ πορείαν εἴκοσι περίπου λεπτῶν ἔφθανεν εἰς τὸ μέρος, ἔνθα ἡ ἑορτὴ ἐλάμβανε χώραν.

Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πλήθους ὁ Ἐρρίκος ἐζήτηε τὸ ἔμβλημα τοῦ πάνθηρος καὶ δὲν ἐβράδυνε νὰ τὸ ἀνεύρη.

Μουσικὴ ἀκουομένη ἔσωθεν ὑπεδήλου, ὅτι ἡ παράστασις εἶχεν ἀρχίσῃ.

Ὁ Ἐρρίκος ἀνέβη τὰς βαθμίδας, ἐπλήρωσε τρία σολῖα δι' εἰσιτήριον καὶ ἔλαβε θέσιν μεταξὺ τῶν λοιπῶν θεατῶν.

Νεῖκτις ἐνδεδυμένη βρῆχαιν ἐσθῆτα ἐκ μαύρου βελούδου ἐξεπέλει διάφορα γυμνάσια μὲ τὰ θηρία, τὰ ὅποια εἶχεν ἐξημερώσῃ.

Συνεχῶς διεκόπτετο ὑπὸ τῶν ἐνθουσιωδῶν χειροκροτημάτων τῶν θεατῶν, οἵτινες ἐκπληκτοὶ ἔχασκον πρὸ τοῦ θεάματος τούτου. Ὅτε ἡ παράστασις ἐτελείωσε καὶ ὁ

Ἐρρίκος ἔμεινε μόνος μετὰ τῆς μαγίσσης, πλησιάζων πρὸς αὐτὴν τῆ εἶπεν :

— Δεσποίνις, θέλω νὰ σὰς ὁμιλήσω.

— Σὰς ἀκούω, κύριε.

— Ἀλλὰ δὲν ἔχετε ἄλλο μέρος ἐκτὸς τῆς αἰθούσης ταύτης ;

— Ὅ,τι θὰ μοῦ εἴπετε λοιπὸν εἶνε σπουδαῖον ;

— Ναι.

— Τότε ἀκολουθήσατέ με.

Καὶ ἀκολουθουμένη ὑπὸ τοῦ Ἐρρίκου διηθύνθη πρὸς μικρὰν θύραν, ἣτις ἦτο κλειδωμένη, τὴν ἦνοιξε καὶ ὁ Ἐρρίκος εὐρέθη πρὸ κιβωτίων, στρωμάτων καὶ σκευῶν μαγειρικῆς, τὰ ὅποια ἦσαν τῆδε κάκεισε ἐρριμμένα. Κρεμαστὴ λυχνία ἐφώτιζε τὸ διαμέρισμα τοῦτο.

Ἡ Καισαρίνη, οὕτως ὀνομάζετο ἡ νεῆνις, ἔκαμε σημεῖον εἰς τὸν Ἐρρίκον νὰ καθῆσθαι ἐπὶ τῶν στρωμάτων, ἐὰν ἦτο δυνατόν νὰ καθῆσθαι, καὶ ἔστη πρὸ αὐτοῦ, στηρίζουμένη ἐπὶ τινος τετραυραμένης τραπέζης καὶ παίζουσα μὲ τὸ μαστίγιόν της.

— Προμαντεύετε τὸ μέλλον ; ἠρώτησεν ὁ κ. Δερμενὸν μετὰ τόνου ειρωνικοῦ.

— Ναι, κύριε, ἀπεκρίθη ἡ Καισαρίνη μετὰ πεποιθήσεως.

— Ἐ λοιπὸν, πρόσωπόν τι θὰ ἔλθῃ νὰ σὰς συμβουλευθῇ αὐριον καὶ εἶνε ἀνάγκη νὰ πρείπητε εἰς αὐτὸ τὸ μέλλον, ὅπως θὰ σὰς τὸ ὑπαγορεύσω ἐγώ.

— Ἀδίκως θὰ κοπιᾶσθε, κύριε, δὲν θὰ ἀκολουθήσω τὰς ὁδηγίας σας.

— Ἀντὶ οὐδεμιᾶς ἀμειβῆς ; εἶπεν ὁ Ἐρρίκος ἐξάγων ἐκ τοῦ θυλακίου του χρυσὰ τινὰ νομίσματα, τὰ ὅποια ἀπήστραψαν ὑπὸ τὸ φῶς τῆς λυχνίας.

Ἡ Καισαρίνη παρητήρησε τὰ λουδοβικεῖα καὶ ἐν τούτοις ἀπεκρίθη :

— Ἀντὶ οὐδεμιᾶς ἀμειβῆς.

— Καὶ δύναμαι νὰ μάθω τὴν αἰτίαν τῆς ἀρνήσεώς σας ;

— Ἡ αἰτία εἶνε ἀπλουστάτη, κύριε. Ἐχω πεποιθήσιν εἰς τὴν ἐπιστήμην μου καὶ δὲν θέλω νὰ ἐξαπατῶ κανέναν.

— Πιστεῦετε λοιπὸν, ὅτι αἱ προφητεῖαί σας πραγματοποιοῦνται ;

— Εἶμαι βεβηχία.

— Διατί τότε, ἀφ' οὗ ἔχετε τοιοῦτον πλεονέκτημα ; δὲν τὸ μεταχειρίζεσθε, ὅπως κάμετε μὲ αὐτὸ τὴν τύχην σας ἀντὶ νὰ διδῆτε παραστάσεις ;

— Διότι τὸ κοινὸν πιστεῖει καὶ πληρῶναι μόνον ὅ,τι βλέπει, ὥστε ἀνωφελῶς θὰ μετεχειρίζομαι τὸ πλεονέκτημα τοῦτο, τοῦ ὁποίου μόνον ἐγὼ σήμερον γνωρίζω τὸ μυστικὸν καὶ τὴν ἐξήγησιν.

— Ἐπὶ τέλους, εἴτε τῶ ὄντι προμαντεύετε, εἴτε οὐ, ὑπέλαβεν ὁ Ἐρρίκος, τὸ ἐπάγγελμά σας δύναται νὰ μὴ χρησιμεύσῃ πρὸς τοῦτο σὰς ἐπισκέψῃσθαι σήμερον. Μία κόρη σας συνεβουλεύθη χθές ;

— Ἀληθῶς.

— Τὴν γνωρίζετε ;

— Ὅχι.

— Ἐμμαντεύσατε περὶ τοῦ παρελθόντος της.

— Δὲν εἶνε τόσον δύσκολον νὰ μαντεύσῃ τις τὸ παρελθὸν γυναικὸς τῆς θέσεως καὶ τῆς ἡλικίας ἐκείνης. Ἄν ἐπρόκειτο περὶ ἄλλης, τὸ πρᾶγμα θὰ ἦτο κάπως διαφορετικόν.

— Ἐν τούτοις ἔρυσεν ἀπ' ἐδῶ κατενθουσιασμένη καὶ ὠμίλησε περὶ τῆς ἐπισκέψεως ταύτης εἰς κάποιαν φίλην της, ἣτις ἐπίσης θὰ σὰς ἐπισκεψθῇ αὐριον τὸ πρῶν.

— Μόνη ;

— Μετὰ τοῦ προσώπου, ὅπερ γνωρίζετε καὶ μὲ μίαν γηρυσμένην παιδαγωγόν.

— Πολὺ καλὰ.

— Ἀλλὰ δὲν θὰ τῆ διηγηθῆτε μόνον